

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/210/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112220077
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112220077.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovaným 1./ A. L., trvale bytom S. XX, A., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému O. P., zamestnankyňou Okresného súdu Z., 2./ W. L., trvale bytom A. C. XXXX/XX, A., t.č. na neznámom mieste, zastúpenej O. P., zamestnankyňou Okresného súdu S., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov č. 163/66, Svidník, o zaplatenie 1.536,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16C 26/2013-101 zo dňa 19.09.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Pripúšťa späťvzatie žaloby vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, zrušuje rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 16C 26/2013-101 zo dňa 19.9.2013 vo výroku II a konanie zastavuje .

II. Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 430,51 eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom zamietol návrh na prerušenie konania (výrok I), žalovanému v 1. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.536,49 eur s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.531,49 eur od 21.04.2008 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II) a žalobný návrh voči žalovanej v 2. rade zamietol (výrok III). Zároveň rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (výrok IV).

Proti rozsudku sa čo do výroku II, ktorým súd žalobe vo vzťahu k žalovanému v 1. Rade vyhovel, v zákonnej lehote odvolal vedľajší účastník na strane žalovaných. Rozsudok žiadal v napadnutom výroku zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podaním zo dňa 20.01.2014 urobeným poštou v ten istý deň (t.j. pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku vo výroku II) vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť a navrhol konanie zastaviť. Zároveň žiadal, aby súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania s odôvodnením, že tieto trovy nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva s poukazom na viaceré rozhodnutia krajských súdov.

Žalovaní sa na výzvu súdu k zaujatiu stanoviska k späťvzatiu žaloby nevyjadrili. Boli pritom poučení, že ak sa nevyjadría, odvolací súd bude mať za to, že proti späťvzatiu žaloby nemajú námietky.

Vedľajší účastník na strane žalovaných súhlasil so späťvzatím žaloby, navrhol konanie zastaviť a priznať mu podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia z hodnoty veci 1.536,49 eur, čo predstavuje základnú sadzbu tarifnej odmeny vo výške 71,37 eur/úkon, a to za štyri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia; vyjadrenie zo dňa 21.03.2013, zastúpenie na pojednávaní dňa 19.09.2013 a odvolanie zo dňa 30.10.2013), t.j. 4 x 71,37 eur + 1 x 7,63 eur a 3 x 7,81 režijný paušál + 16,20 eur náhrada hotových výdavkov za cestu na pojednávanie + 26,02 eur náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie + 71,75 eur DPH, spolu teda vo výške 430,51 eur.

Podľa § 208 zákona č. 99/1963 Zb. (ďalej len „O.s.p.“) ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V prípade, že odvolaciemu súdu pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa dôjde podanie označené ako späťvzatie návrhu na začatie konania (žaloby), je odvolací súd oprávnený skúmať len to, či takýto prejav vôle urobil účastník, ktorý predtým žalobu podal (žalobca), či z hľadiska obsahu sa jedná skutočne o späťvzatie žaloby a či späťvzatie výslovne nenamieta druhý účastník (žalovaný). Pokiaľ sú tieto podmienky splnené, odvolací súd späťvzatie pripustí, rozhodnutie súdu prvého stupňa zruší a konanie zastaví.

V danom prípade boli splnené všetky uvedené podmienky, a preto odvolací súd späťvzatie žaloby pripúšťa, rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku II zrušuje a konanie zastavuje. Odvolací súd rozhodol o späťvzati žaloby len vo vzťahu k žalovanému v 1. rade, pretože len vo výroku II v dôsledku odvolania podaného vedľajším účastníkom nenadobudol rozsudok súdu prvého stupňa právoplatnosť.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Zastavenie konania v tomto prípade zavinil žalobca a to využitím svojho dispozičného práva - späťvzatím žaloby bez zavinenia žalovaného. Preto má povinnosť nahradiť trovy konania žalovaným, resp. v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. (podľa ktorého konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba) vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných.

Pokiaľ žalobca v späťvzati žaloby žiadal nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia argumentujúc ich neúčelnosťou, tak táto argumentácia je zjavne nepresvedčivá a naráža aj na základné princípy občianskeho súdneho konania. Predovšetkým žalobca neuviedol jediný rozumný dôvod, prečo práve tento typ právnickej osoby má byť vylúčený z práva na právne zastúpenie advokátom a niet na to opory v žiadnom ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu. Túto argumentáciu nepodporuje ani judikatúra súdneho dvora, ktorá naopak nevidí žiadny dôvod na poskytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom, rozsudok súdneho dvora C 279/09).

Ak by súd mal prijať argumentáciu žalobcu, tak potom vzhľadom na jeho nepochybne profesionálne vymáhanie pohľadávok by sa malo to isté pravidlo aplikovať na neho samotného. Aj jeho právne zastúpenie by sa javilo nadbytočné a zbytočne navyšujúce trovy konania.

Argument o navyšovaní trov zjavne neobstojí. Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v takomto prípade je aj náhrada trov konania protistrane, ale aj na jej podporu vedľajšiemu účastníkovi. Niet dôvodu na výnimku u profesionálnych právnických osôb zaoberajúcich sa vymáhaním pohľadávok.

Aktivity vedľajšieho účastníka evidentne súvisia s ochranou spotrebiteľa a aj v predmetnej veci je zjavné, že žalovaný spotrebiteľ by musel čeliť žalobe profesionála pri vymáhaní pohľadávok navyiac zastúpeného advokátom, ktorého trovy právneho zastúpenia navrhované v žalobe 58,16 eur sú takmer rovnaké ako na strane vedľajšieho účastníka.

Ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby môžu byť rozmanité. Nemusí ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (smernica Rady 93/13 EHS), či nekalých obchodných praktík (smernica EP 2005/29), ale o celú škálu rozmanitých vzťahov dopadajúcich na bežných ľudí. To platí aj pre zbytočné odkladanie uplatňovania práva s výrazným časovým odstupom, ktoré je spájané aj s rizikom jeho premlčania. Nie je nič výnimočné, že s odstupom času má spotrebiteľ zhoršené podmienky obrany, sťažuje sa dôkazná situácia, a preto aj obrana námietkou premlčania je dôležitá a má svoj význam.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“. Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý uplatňovať svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. U právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv môže ísť o rôzne záujmové zameranie a dokonca špecializáciu (napr. bytové spotrebiteľské veci, finančný trh a iné). Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Argumenty žalobcu vo vzťahu k neúčelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú preto neopodstatnené.

Vedľajšiemu účastníkovi vznikli trovy spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 10 ods. 1, 2 a § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“) v znení účinnom do 30.06.2013, vyjadrenie zo dňa 21.03.2013 podľa § 10 ods. 1, 2 a § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky v znení účinnom do 30.06.2013, zastupovanie na pojednávaní dňa 19.09.2013 podľa § 10 ods. 1, 2 a § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky a podanie odvolania vo veci samej zo dňa 30.10.2013 podľa § 10 ods. 1, 2 a § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky vo výške 4 x 71,37 eur (z tarifnej hodnoty veci 1.536,49 eur) + 7,63 eur režijný paušál za úkon v roku 2012 a 3 x 7,81 eur režijný paušál za úkony v roku 2013 (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Okrem toho mu patrí v súvislosti s účasťou na pojednávaní dňa 19.09.2013 mimo sídla advokáta (v Prešove) náhrada cestovných výdavkov 16,20 eur (vyúčtovaná 1 z cesty 2x60 km pri náhrade 0,27 eur/km - 0,183 eur/km základná sadzba podľa opatrenia 632/2008 Z.z. a 0,08 eur/km pri priemernej spotrebe 5,2 l/100km a cene nafty 1,579 eur/l) a náhrada za stratu času (§ 17 ods. 1

vyhlášky) vo výške 26,02 eur (4 polhodiny x 13,01 eur). Keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka je preukázateľne platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa mu odmena a náhrady o DPH vo výške 71,75 eur (20% z 358,76 eur). Preto súd ukladá žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 430,51 eur na účet jeho právneho zástupcu.

Žalovaným trovy konania nevznikli, resp. si žiadne neuplatnili, a preto odvolací súd nepriznal účastníkom ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.